W czwartek (28.05) 39. rocznica śmierci prymasa Wyszyńskiego

W czwartek, 28 maja przypada 39. rocznica śmierci Prymasa Tysiąclecia. Stefan Wyszyński urodził się 3 sierpnia 1901 r. w Zuzeli na Bugiem, w zaborze rosyjskim, na granicy Mazowsza i Podlasia. Kardynał Stefan Wyszyński to patron ulicy, przy której mieści się główna siedziba urzędu marszałkowskiego.

Kard. Stefan Wyszyński był dzieckiem Stanisława (1876-1970) i Julianny (1877-1910) z domu Karp. Jego ojciec nie posiadał gospodarstwa, lecz był organistą. Przyszły kardynał wychowywał się na historycznym pograniczu Korony i Litwy. Mama była czcicielką Matki Bożej Ostrobramskiej a ojciec Częstochowskiej. W domu silnie kultywowano tradycje patriotyczne. Wyniesiona ze środowiska rodzinnego religijność była prosta ale zarazem pogłębiona, z silną nutą maryjną. Ta właśnie nuta uległa wzmocnieniu po śmierci Matki, która zmarła 31 października 1910 r. (Stefan miał wtedy 11 lat).

Stefan Wyszyński wychował się w licznej rodzinie, gdyż jego ojciec wszedł w drugi związek małżeński. Miał dobre relacje ze swoim przyrodnim rodzeństwem. Doskonały kontakt miał z ojcem, który przekazywał mu tradycje patriotyczne. Wraz z nim uczestniczył m. in. w nielegalnym odnawianiu mogił powstańców styczniowych. Jako kilkulatek został ministrantem.

Kiedy Stefan zdecydował się na kapłaństwo, wybrał nie diecezjalne seminarium w Płocku, lecz ambitniej – seminarium we Włocławku, które miało opinie jednego z najlepszych na ziemiach polskich.

Był człowiekiem słabego zdrowia. Miał chore płuca, a kiedy kończył seminarium, wątpiono, czy warto go wyświęcać. Został wyświęcony indywidualnie na mocy specjalnej decyzji biskupa 3 sierpnia 1924 r. w katedrze we Włocławku przez bp. Wojciecha Owczarka. Mszę prymicyjną odprawił 5 sierpnia 1924 r. na Jasnej Górze, by, jak pisał, „mieć Matkę, która nie umiera”.

Biskupem został mianowany 4 marca 1946 r. Wspominał, że nominacją był „mocno przestraszony”. Poprosił o czas do namysłu, ale szybko przekonały go słowa kard. Hlonda, że „papieżowi się nie odmawia”. Sakrę biskupią przyjął 12 maja 1946 r. na Jasnej Górze, a ingres do katedry w Lublinie odbył 26 maja. Porządkował zniszczoną przez okupację diecezję, wizytował parafie, wygłaszał liczne kazania, szczególnie w dzielnicach robotniczych Lublina, prowadził rekolekcje, organizował kursy katechetyczne, wykładał na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i opiekował się nim jako wielki Kanclerz.

22 października 1948 r. niespodziewanie zmarł kard. August Hlond. Przed śmiercią jako swego następcę wskazał bp Stefana Wyszyńskiego. Pius XII decyzję o nominacji podjął już 12 listopada, a 16 listopada podpisał bullę, w której powoływał Wyszyńskiego na arcybiskupa gnieźnieńskiego i warszawskiego, prymasa Polski. Prymas przewodniczył wszystkim uroczystościom milenijnym 1966 r., przemierzając wraz z całym

Episkopatem „Szlak Tysiąclecia” , gdzie na stacjach milenijnych głosił słowo Boże.

Prymas Wyszyński był twórcą oryginalnej koncepcji „teologii narodu”. Koncepcja ta wychodzi z założenia, że naród jest wspólnotą naturalną, równie naturalną co rodzina. Naród kard. Wyszyński rozumiał jako pewien sposób egzystencji człowieka – także w sferze nadprzyrodzonej – zgodnie z teologiczną prawdą, że łaska buduje na naturze. Był też konsekwentnym obrońca praw każdej osoby ludzkiej.

Kard. Stefan Wyszyński zmarł 28 maja 1981 r. w Warszawie w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Miał 80 lat, z których 57 przeżył jako kapłan. Pogrzeb odbył się 31 maja 1981 r..

Beatyfikacja Prymasa Polski kard. Stefana Wyszyńskiego, uzgodniona ze Stolicą Apostolską miała się odbyć 7 czerwca 2020 roku w Warszawie, za akceptacją Watykanu została bezterminowo zawieszona. Jak czytamy w komunikacie zamieszczonym na stronie Konferencji Episkopatu Polski, nowy termin zostanie ustalony i ogłoszony po ustaniu pandemii, z wyprzedzeniem czasowym, umożliwiającym odpowiednie przygotowanie bezpośrednie.

źródło: KAI, KEP

oprac. Małgorzata Półtorak